

J.nr. 13-4773853

25. november 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 696 af 12. september 2013 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lars Christian Lilleholt(V).

Holger K. Nielsen

/

Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Skatteministeriet har i pressemeddelelse af 1. marts 2013 skrevet: "Dermed vil alle selskaber i Nordsøen komme til at betale skat efter de samme regler. Ligestillingen mellem selskaberne vil give markant bedre tilskyndelse til at få udnyttet de begrænsede ressourcer i Nordsøen så godt som muligt." og "Regeringen har valgt en relativt lempelig model for overgangsreglerne, så de nye vilkår indtræder gradvist, som de også har gjort det for DUC." Det fremgår af Copenhagen Economics notat, september 2013, "Nye regler for beskatning i Nordsøen: virkning på forskellige operatører" og professor emeritus, fhv. Overvismand, Christen Sørensen, jf. artiklen: "Debat: Retsstatsprincipper i Nordsøen" i Jyllandsposten den 7. september 2013, at regeringens udspil til ændrede beskatningsregler for selskaber med koncessioner før 2004 ikke skaber harmonisering og ligestilling af olieselskaberne. Vil ministeren redegøre for forskellen i vurderingerne?

Svar

Copenhagen Economics konkluderer i notatet Nye regler for beskatning i Nordsøen: Virkning på forskellige typer operatører, 13. august 2013, at de nye skatteregler de facto vil medføre en betydelig forskel i beskatningen af helt ens investeringer, der er foretaget under ens forudsætninger.

Copenhagen Economics peger i den forbindelse på, at der i betydelig grad vil ske en faktisk merbeskatning af selskaber, som:

- Har gennemført betydelige udgifter til efterforskning og feltudvikling, men som endnu ikke har startet produktion.
- Har forholdsvis få felter i koncession.

Det anføres, at jo tidligere et selskab har startet produktion, des større vil kulbrintefradraget for foretagne investeringer være. Hvis produktionen fx er startet 10 år før overgangen til beskatning efter de nye regler, vil selskabet nå at akkumulere det samlede kulbrintefradrag på 250 pct. for sine investeringer før produktionsstart under de gamle regler.

Copenhagen Economics anfører desuden, at ophævelsen af feltafgrænsningen giver selskaber med mange felter en markant fordel i forhold til selskaber med få felter – ikke mindst i forhold til potentielle nye investorer, der ønsker at byde ind ved kommende udbudsrunder.

Professor emeritus Christen Sørensen anfører i sin artikel i Jyllandsposten, Debat: Retsstatsprincipper i Nordsøen, 7. september 2013, at det ud fra en samfundsøkonomisk og offentlig synsvinkel kun kan konkluderes, at de nye regler, som

er gældende for tilladelser tildelt fra 1. januar 2004 og eneretsbevillingen, også bør anvendes på tilladelser tildelt inden 1. januar 2004.

Ekspertudvalget bag Servicøftersynet af vilkårene for kulbrinteindvinding kritiseres imidlertid for at springe over, hvor gærdet er lavest, i relation til overvejelserne om, hvilke overgangsregler der skal fastsættes. Der henvises til, at det hverken er logisk eller rimeligt, at de særlige overgangsregler i Nordsøaftalen fra 2003 nu skal finde anvendelse for de selskaber, der bliver berørt af harmoniseringen, da overgangsreglerne fra 2003 indgik i en samlet aftale mellem staten og selskaberne under eneretsbevillingen, hvor der blev givet og taget.

Christen Sørensen henviser til, at hvis Nordsøaftalens overgangsregler blot videreføres, vil det bl.a. betyde, at selskaberne stilles meget forskelligt afhængigt af, om produktionen er påbegyndt. Der peges på, at skattereglerne for helt samme investeringer ligefrem kan blive forskellige for selskaber, der arbejder sammen om at påbegynde produktion i et felt.

Endelig anfører Christen Sørensen, at allerede besluttede og kontraktligt forpligtende investeringer rammes, selv om de eventuelt ikke ville være blevet foretaget, hvis der havde været oplyst om de nye skatteregler på beslutningstidspunktet. Der henvises i den forbindelse til, at lovgivning med reel tilbagevirkende kraft bør undgås, hvilket bl.a. blev respekteret i relation til de nye regler for mindre solcelleanlæg, samt at der bør tages udgangspunkt i de vilkår, som selskaberne har disponeret efter, da det er en afgørende forudsætning for, at efterforskningsaktiviteterne fortsættes.

Ad forskellig beskatning afhængig af tidspunktet for produktionsstart

Det bemærkes, at både Copenhagen Economics' og Christen Sørensens vurderinger er baseret på en forudsætning om, at overgangsreglerne for de selskaber, der ved harmoniseringen overgår til beskatning efter de nye regler, teknisk bliver udformet på præcis samme måde som de overgangsregler, der blev fastsat i Nordsøaftalen fra 2003.

I denne forudsætning ligger blandt andet, at overgangsreglen vedrørende kulbrinteafdraget kun vil omfatte investeringer, der allerede er påbegyndt afskrevet inden overgangen til de nye regler. Derimod vil investeringsudgifter vedrørende felter, der ikke er i produktion på overgangstidspunktet, ikke være omfattet af overgangsreglen for kulbrinteafdrag, da sådanne investeringer ikke har givet adgang til afskrivning – og dermed heller ikke adgang til kulbrinteafdrag – inden overgangen til de nye regler.

Det bemærkes særligt, at forudsætningen bag Copenhagen Economics' og Christen Sørensens vurderinger er opstillet, inden aftalen mellem regeringen,

Enhedslisten og Dansk Folkeparti blev indgået den 17. september 2013, og dermed inden rammerne for det nu fremsatte lovforslag om harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding (L 79, FT 2013-14) lå fast.

I lovforslaget foreslås – ved siden af overgangsregler svarende til dem, der indgik i Nordsøaftalen fra 2003 – en særlig overgangsregel, der sikrer, at de berørte selskaber får et kulbrintefradrag på 115 pct. for de investeringer, der er foretaget – og betalt – i perioden 2005-13, selvom de omhandlede investeringer ikke har givet adgang til kulbrintefradrag inden overgangen til de nye regler.

Overgangsreglerne i lovforslaget indebærer således, at investeringer, der er påbegyndt afskrevet, eller som er betalt senest i 2013, vil udløse et kulbrintefradrag på i alt mindst 115 pct. i en 10-årig fradragperiode.

Det bemærkes, at det samlede kulbrintefradrag vil være højere, hvis afskrivning på aktivet er påbegyndt inden 2013. Det skyldes, at kulbrintefradrag vedrørende årene inden overgangen ikke bliver berørt af de nye regler. Her vil fradraget stadig være 25 pct. pr. år. Et selskab med produktionsstart 10 år før overgangstidspunktet vil således, som anført af Copenhagen Economics, opnå et kulbrintefradrag på i alt 250 pct., mens et projekt med produktionsstart to år før overgangstidspunktet vil opnå et kulbrintefradrag på i alt 130 pct.

For en nærmere gennemgang af overgangsreglerne, herunder samspillet mellem de enkelte elementer i overgangsreglerne, henvises til svaret på SAU alm. del spørgsmål nr. 698 af 12. september 2013.

Ad merbeskatning af selskaber med forholdsvis få felter i koncession
Feltafgrænsningen under de gamle regler indebærer, at selskaberne ikke har adgang til at fratække underskud på felter, der viser sig ikke at være rentable, i overskud fra rentable felter. Selskaberne bærer således hele risikoen ved tab, mens de bliver beskattet, hvis feltet giver overskud. Denne asymmetri hæmmer tilskyndelsen til at tage samfundsøkonomisk hensigtsmæssige risici og gøre nye fund, hvilket er baggrunden for, at feltafgrænsningen foreslås ophævet med de nye regler.

Det er korrekt, at selskaber, der ikke har positiv indkomst fra andre felter, hvori et underskud kan udnyttes, står med en større risiko for tab end selskaber, der kan udnytte underskuddet i indkomst fra andre felter.

Serviceeftersynet har anført, at der vil kunne indføres regler, der har til formål at sidestille selskaber, der ikke har positiv kulbrinteindkomst, med selskaber, der er i skatteposition. Sådanne regler kan fx bestå i, at der gives adgang til udbeta-

ling og/eller forrentning af underskud svarende til de regler, der gælder i Norge. Serviceeftersynet anbefaler imidlertid, at der ikke indføres sådanne regler i Danmark. Det konkluderes i stedet, at vilkårene for 6. udbudsrunde (de nye regler) også bør gælde for den kommende 7. udbudsrunde.

Regeringen har på denne baggrund ikke fundet anledning til at iværksætte videre analyser af sådanne regler i forbindelse med udarbejdelsen af det nu fremsatte lovforslag.

Ad spørgsmålet om reel tilbagevirkende kraft

Det bemærkes, at regeringen ikke finder, at der indgår elementer med tilbagevirkende kraft i lovforslaget om harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding, der implementerer aftalen af 17. september 2013 mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

Der er redegjort nærmere herfor i svaret på § 20-spørgsmål nr. S 2378 af 12. september 2013, hvortil der henvises.

I det nævnte svar redegøres der også nærmere for regeringens overvejelser med hensyn til udformningen af overgangsreglerne, herunder overgangsreglerne i relation til allerede foretagne investeringer. Det beskrives, at de foreslåede overgangsregler indebærer, at kulbrintefradraget i en overgangsperiode vil være betydeligt højere end det fradrag, der udløses for investeringer, der foretages efter overgangen til de nye regler.

Til det af Christen Sørensen anførte vedrørende investeringer, der er besluttet/indgået kontrakt om på overgangstidspunktet, bemærkes, at hvis sådanne investeringer skulle udløse kulbrintefradrag med i alt 250 pct. efter de gamle regler, ville det være en betydelig lempelse i forhold til de overgangsregler, som blev fastsat i Nordsøaftalen i 2003.